

Akutagawa Ryunosuke

Đàn bà

Dịch giả: DTTM (Quỳnh Chi)

Nguyên tác Onna

Nhện cái đang nằm yên tắm ánh nắng hè dưới đáy bông hoa hồng kếp màu đỏ, trầm ngâm nghĩ ngợi. Tức thì lúc bấy giờ trên không có tiếng đập cánh, rồi chẳng mấy chốc có một con ong mật lao đầu sà xuống đoá hoa hồng. Nhanh như chớp nhện ngược mắt nhìn lên. Bầu không khí tĩnh mịch của buổi trưa như vẫn còn sót lại gợn sóng dư âm tiếng đập cánh của ong mật . Không biết tự lúc nào, từ đáy hoa hồng, nhện cái đã bắt đầu âm thầm lặng lẽ cựa mình. Đúng lúc ấy ong cũng đang thò vòi vào hút mật ẩn dấu phía dưới nhụy hoa, mình dính đầy phấn hoa

Vài giây im lặng đến tàn nhẫn trôi qua.

Từ trong cánh hoa hồng đỏ bỗng nhô lên bóng dáng của nhện cái đang quờ quạng theo sau ong đang say mật. Nhưng mới đó nhện

đã nhanh như cắt, chồm lên vồ lấy đầu ong. Ong ra sức rung cánh, hai ba bận toan dùng vòi chích lại kẻ thù. Phần hoa bị đôi cánh của ong quạt bay tung lên, từng hạt phấn như đang nhẩy múa trong ánh nắng. Nhưng nhện cái nhất định không đời nào chịu nhả cái miệng đã ngoạm được mồi ra.

Cuộc độ sức thật là chóng vánh.

Chẳng mấy chốc ong không còn rung cánh được nữa. Thế rồi chân bắt đầu bị tê. Cuối cùng chiếc vòi vươn dài quơ vào khoảng không vài cái như thể đang bị co giật. Đó là những phút cuối thật bi thảm. Một hồi kết cuộc bi thảm, tàn nhẫn và bạc bẽo chẳng khác gì cái chết của con người.-----Chỉ một lát sau, ong đã nằm sòng soài dưới đáy của hoa hồng kép, vòi ngay đơ không còn co lại được nữa, chân và cánh vẫn còn dính đầy phấn hoa thơm phức...

Nhện cái nằm im ru, bắt đầu từ tốn hút máu ong mật.

Ánh mặt trời không hề biết ngưng ngừng đã xé rách sự tĩnh lặng của buổi trưa đang trở lại với hoa hồng, lại soi trên bóng dáng ngạo nghễ đắc thắng của nhện sau cuộc tranh giành cường đoạt đầy sát máu. Cái bụng giống hệt như vãi sa tanh màu tro, hai mắt làm ta liên tưởng đến hai viên bi, và rồi những cái chân xấu xí không khoèo như mắc phong hủi, nhện hầu như là hiện thân của cái ác, cứ chằm trệ ở trên xác ong một cách ghê rợn không biết đến bao giờ.

Cái màn kịch tàn ác này sau đó vẫn còn lập đi lập lại mãi. Thế mà hoa hồng đỏ tươi đẹp vẫn nở rộ mỗi ngày trong cái nắng và nóng ngọt ngào.

Thế rồi có một buổi trưa, làm như chợt nghĩ ra điều gì, nhện cái bèn chui mình giữa kẽ lá hoa hồng, bò lên cành cây ở phía trên. Đầu cành có một nụ hồng bị héo vì hơi đất bốc lên hùng hực, cánh hoa bị hấp hơi nóng toả ra một mùi thơm nhẹ. Nhện cái bò lên đến tận đó rồi thì bây giờ tới lượt cứ đi đi lại lại mãi không ngừng nghỉ giữa nụ hoa và cành cây. Cũng cùng lúc ấy, vô số những sợi tơ trắng ngần, óng ánh, một đầu mắc vào nụ hoa héo

úa, và dần dần giăng khắp đầu cành .

Một lát sau, ở đó đã có một cái túi bằng lụa hình ống màu trắng sáng loà đến chói mắt phản chiếu lại ánh nắng giữa ban trưa.

Nhện giăng tơ xong, đã đẻ vô số trứng dưới đáy của cái túi mỏng mảnh ấy. Thế rồi nhện lại đan một miếng đệm bằng sợi thật dày ở miệng túi, rồi chính mình vừa chiếm chỗ ở trên cái đệm ấy, vừa giăng thêm một cái trần nhà mỏng như vải the. Tấm mạng như thể một mái vòm chỉ chừa lại có mỗi một cái cửa sổ, đã ngăn con nhện màu tro dửng mãnh như một con thú dữ này với bầu trời xanh giữa buổi trưa. Tuy vậy, nhện - nhện cái sau khi sinh-gây gò ốm yếu vẫn nằm yên trong căn phòng trắng nuốt ấy, một mình đơn chiếc đắm chìm vào giòng suy tưởng, dường như đã quên hẳn hoa hồng, mặt trời và cả tiếng đập cánh của ong mật.

Một vài tuần lễ như thế trôi qua.

Trong thời gian đó, trong cái túi của nhện, những sự sống mới say ngủ trong vô số trứng đã mở mắt chào đời. Nhận ra điều ấy trước tiên, trước bất cứ một ai, chính là nhện mẹ, nay đã già và

kiệt sức, nằm yên bỏ cả ăn, trong căn phòng màu trắng ấy. Nhện mẹ đã nhận ra được dưới tấm nệm bằng tơ những sinh mệnh mới đã cựa mình không biết từ bao giờ, bèn lê những cái chân đã yếu dần quờ quạng xé rách trần nhà che trên túi ngăn cách mẹ với con. Vô số nhện con lục tục từ đó tràn ra khắp phòng. Hay nói đúng ra là chính cái đệm đã tự phân tán ra thành hàng trăm vi phân tử nhỏ li ti cùng chuyển động một lúc thì mới đúng.

Nhện con liền chui ra ngoài cửa sổ trên mái vòm, qua nắng và gió, tràn ra cảnh hoa hồng. Cả một lũ chúng nó chen chúc nhau trên những lá cây hồng nặng trĩu vì hứng cái nóng như lửa. Và cả lũ lại hiếu kỳ chui vào giữa hoa hồng nơi có ử không biết bao nhiêu tầng mật ngọt. Thế rồi cả lũ lại còn nhanh nhẹn bắt đầu chẳng những sợi tơ mỏng đến nỗi mắt thường không trông thấy, giữa những cành hoa hồng ngang dọc đang xé nát cả khoảng trời xanh. Nếu chúng có thể thốt lên lời, thì chắc hẳn là bông hoa hồng giữa ngày nắng hạ đã lên tiếng gọi chiếc đàn viôlông mắc trên ngọn cây hãy cất tiếng ca cùng gió.

Thế nhưng trước khung cửa sổ trên chiếc mái vòm, nhện mẹ gầy gò chỉ còn như cái bóng vẫn buồn rầu cuộn mình ử rữ. Chẳng

những thế, cứ như thế mãi, nhện có vẻ như chẳng buồn động dảy nữa, cho dù là một cái căng chân. Ở nơi vừa đẻ sinh con vừa là mộ địa, dưới bức màn mỏng như the buông trên trần nhà, trong tĩnh lặng của căn phòng trắng nuốt, và hương thơm của nụ hồng đã héo, nhện mẹ - con nhện đã sinh ra vô số nhện con - đang nằm tận hưởng niềm vui vô hạn của người mẹ đã làm xong thiên chức và một lúc nào đó sẽ về tới cõi chết --- Đó là một người đàn bà hầu như là hiện thân của cái ác, từng ăn sống nuốt tươi ong mật, đã sống cùng thiên nhiên vào giữa một mùa hè.

(Tháng 4 năm Taisho thứ 9)

DTTM (Quỳnh Chi) dịch

(Tokyo, 3/2005)

Theo nguyên tác Onna trong Akutagawa Ryunosuke toàn tập,
nhà xuất bản Iwanami Shoten, 1934.